

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23742

гр. София, 09.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
закрито заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разглежда дело номер **7146** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от П. С. А. /Р. С. А./, гражданин на Г. чрез адвокат Л. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № G.- 1873671/20.06.2025г. по чл.171, т.1, б. „ж“ от Закона за движение по пътищата, издадена от М. И. Д.– старши полицаи към РУ Б. при ОДМВР М., с която на П. С. А. е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС за срок от 1 месец.

В жалбата е обективизирано искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт. Излага твърдения, че прилагането на ПАМ засяга по драстичен начин живота, правата и интересите на жалбоподателя и на неговото семейство, което бива издържано от него чрез осъществяваната международна транспортна дейност.

Ответникът – М. И. Д.– старши полицаи към РУ Б. при ОДМВР М. при изпращане на преписката в съда не е представил писмено становище по искането за спиране на изпълнението на акта.

Съдът, след като се запозна и прецени писмените доказателства и обсъди изложението на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № G.- 1873671/20.06.2025г. по чл.171, т.1, б. „ж“ от Закона за движение по пътищата, издадена от М. И. Д.– старши полицаи към РУ Б. при ОДМВР М., с която на П. С. А. е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС за срок от 1 месец.

Актът е мотивиран с това, че гръцкият гражданин на 20.06.2025г. в 16.15 часа, на път II-81, км 65+100, проход П., с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлява състав от ППС с влекач Скания Р., рег. № Е., с прикачено полуремарке С., рег. № Р., като водачът на състава не съобразява поведението си с пътен знак В18 /забранено е влизането на ППС с маса с товар по-голяма от означената/, с показание на пътен знак 12 Т. и пътен знак В17 /забранено е влизането на ППС или състав от ППС с дължина включително и товара по-голяма от означената/, с показание на пътен знак 12 М., поставени на път II-81, км 50+870 в проход П., като водачът

навлиза сред пътните знаци в зоната им на действие, при въведена временна забрана за движение на МПС със Заповед №РД-11-43/12.06.2025г. на А., с което е осъществил състава на административното нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП.

Съставен е АУАН серия ГА с бл. № 1323097/20.06.2025г. от М. И. Д.– старши полицаи към РУ Б. при ОДМВР М. за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

Издадено е наказателно постановление № 25-0243-000324/20.06.2025г. от П. К. П. - младши оперативен дежурен в РУ Б. при ОДМВР М., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е основателно по следните съображения:

По силата на чл.171, т.1, б. „ж“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места – за срок от един месец.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Изрично в чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Горното налага извода, че законодателят е предвидил предварително изпълнение на административен акт по силата на закона. Предпоставките за спиране са визирани в чл. 166 АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 от ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В конкретния случай предварително изпълнение на заповедта е допуснатото по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

С нормата на чл. 166, ал. 4 връзка ал. 2 от АПК, обаче, законодателят допуска, при наличието на реална опасност от причиняване на значителни или труднопоправими вреди от предварителното изпълнение, осигуряването на защита на жалбоподателя или близките му чрез спиране на изпълнението. Изискването е тези твърдени вреди да са противопоставими по значимост на визираните в чл. 60, ал. 1 АПК.

В конкретния случай, тъй като се касае за лишаването на жалбоподателя от право да упражнява трудова дейност и респективно от финансови средства за него и за семейството му, съдът намира, че прилагането на ПАМ засяга значително неговата правна сфера. От друга страна, съдът констатира, че ответникът не е предоставил в цялост административната преписка, като липсват

доказателства за компетентност на издателя на акта, доказателства за наложената временна забрана за движение на МПС със Заповед №РД-11-43/12.06.2025г. на А., следователно на този етап убедителността на фактическата обстановка, сочена в ПАМ, АУАН и НП е разколебана. При тези факти и твърдения, съдът приема, че е налице друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение.

Така мотивиран, на основание чл. 166, ал. 4 връзка с ал. 2 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

С П И Р А предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № G.- 1873671/20.06.2025г. по чл.171, т.1, б. „ж“ от Закона за движение по пътищата, издадена от М. И. Д.– старши полицай към РУ Б. при ОДМВР М..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :